

De övriga två (C och D) kunna möjligen ha hört till samma runsten, som av ornamentiken att döma måste ha varit ganska stor, men de passa ej omedelbart tillsammans inbördes eller med stycket A-B. Däremot kunna dessa fragment, som ha samma ljusa stengryt, icke ha tillhört samma runsten som fragmenten U 6.

Ljus granit. Ungefärlig storlek: A 45×29 cm., B 14×16 cm. (A + B 55×29 cm.), C 22×24 cm., D 50×40 cm. (ristningsytan 25×12 cm.).

Inskrift:

A: $\times$ **porst** D: **in** (eller: **ni**)

porst[æinn].

»Torsten».

8. Björkö, Adelsö sn.

Pl. 3.

Ett fragment av en runsten, funnet i Björkö by. Liksom de föregående fragmenten (U 7) har det tidigare förvarats hos konstnären Gunnar Hallström men är numera deponerat i Statens Historiska Museum.

Granit. Storlek: 83×40 cm. Fragmentet kan knappast ha hört till samma runsten som fragmenten U 7 och i varje fall icke till samma sten som U 6.

9. Björkö, Adelsö sn.

Pl. 3.

Åtta små stenstycken med runskrift eller runslinga, funna i svarta jorden på Björkö. De förvaras nu i Statens Historiska Museum. Ett av fragmenten (inv.-n:r 5208) påträffades vid Hj. Stolpes undersökningar 1871—73; de övriga, med inv.-n:r 14134, 14201, 14980, 14926 (2 st.), 15140 (2 st.), ha funnits senare vid skilda tillfällen på olika håll inom svarta jorden. Ytterligare ett »runstensfragment» skall ha påträffats vid Stolpes undersökningar, men det har ej kunnat återfinnas. Det kan möjligen vara identiskt med en sandstensbit med ett par skåror, som emellertid icke kunna rubriceras som runor.

Huru de föremål ha sett ut, som fragmenten ha tillhört, är omöjligt att avgöra. Likaså, huruvida några av styckena ha hört samman.

Inskrift på de båda största styckena:

A: - **aþu** B: **uasa**

[f]aðu[r](?)

»fader»

10. Dalby, Adelsö sn.

Pl. 3.

Litteratur: Brev till Riksantikvarien från Gunnar Hallström ³¹/₈ 1920; rapporter över undersökningar okt. 1920 av B. Schnittger och maj 1933 av E. Wessén; H. Rydh, Adelsö (Svenska fornminnesplatser n:r 15, 1930), s. 36, Förhistoriska undersökningar på Adelsö (1936), s. 200 f.

Äldre avbildningar: H. Rydh foto 1920.

Stenen hittades år 1920 på åsen N om gården, där ett gravfält är beläget (Rydh a. a. s. 10, 39 f.). Enligt en lämnad uppgift skulle den ha anträffats i ett litet grustag i åsens västra kant, närmast vägen; »stenen skulle hava legat dold i gruset, utan ett spår av 'svart',